

РЕШЕНИЕ

№ 4757

гр. София, 11.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 42 състав, в публично заседание на 21.03.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Калина Арнаудова

при участието на секретаря Ася Атанасова, като разгледа дело номер **7671** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК), вр. с чл. 233 от Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР).

Образувано е по жалба с вх. № 19093 от 10.08.2012 г. по описа на Административен съд София-град подадена от Т. В. И. срещу заповед рег. № 324 от 09.07.2012 г. издадена от началник сектор „Охранителна полиция“ към 03 Районно управление „Полиция“ (РУП) при Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), с която на оспорващия е наложено дисциплинарно наказание “порицание” за срок от шест месеца, считано от датата на връчване на заповедта.

Оспорващия, лично и чрез процесуалния си представител, навежда доводи за незаконосъобразност на процесната заповед, като издадена при съществено нарушение на изискуемата от закона форма, в нарушение на административнопроизводствените правила и при съществено противоречие с материалноправните разпоредби по съображения подробно изложени в депозираната пред съда жалба и в представени по делото писмени бележки. Претендира отмяна на заповедта и присъждане на направените по делото разноски.

Ответникът – Началник сектор „Охранителна полиция“ към 03 Районно управление „Полиция“ при Столична дирекция на вътрешните работи, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата. Моли съда да постанови решение, с което да остави в сила оспорената заповед.

Административен съд София – град, Първо отделение, 42 – ри състав, след като

прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и възраженията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

С атакуваната в настоящото производство заповед издадена от началник сектор „Охранителна полиция“ към 03 РУП при СДВР, на основание чл. 224, ал. 2, т. 2 и чл. 226, ал. 1, т. 3 ЗМВР, във връзка с чл. 227, ал. 1, т. 11 от Правилника за прилагане на ЗМВР (ППЗМВР) на полицаи Т. В. И. – старши полицаи в група „Охрана на обществения ред“ към 03 РУП при СДВР, категория „Е“ II степен е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от шест месеца, считано от датата на връчване на заповедта.

В заповедта е изложено, че в 03 РУП при СДВР е заведена преписка с вх. № 25538/12 г. във връзка с постъпила справка от старши инспектор М. относно неосказано съдействие на служители от 03 РУП при СДВР за провеждане на специализираната полицейска операция (СПО) на територията на [жк]. Прието е, че на 02.06.2012 г. около 06.10 часа чрез оперативен дежурен център (ОДЦ) – СДВР е поискано съдействие от автопатрула (АП) от 03 РУП – СДВР за обезпечаване на адрес. Служители от 02 сектор „Противодействие на криминалната престъпност“ при СДВР съвместно със служители от 03 РУП по предварително изготвен план провеждат специализирана полицейска операция на територията на [жк], бл. 3 за установяване на лицето Д. П., евентуален извършител на грабеж на чужд гражданин. Издирваното лице е открито на адреса и ръководителят на СПО старши инспектор М. разпорежда на главен полицаи О. от 02 сектор „Противодействие на криминалната престъпност“ – СДВР да информира патрула, който да осигури поемни лица. След 15 минути поемни лица не са подsigурени и старши инсп. М. слиза при полицаите от АП да ги попита намерени ли са поемни лица, при което получава отговор, че чакат някой да мине. На 19.06.2012 г. в смяна 19.00 часа – 07.00 часа в състав АП 112 са назначени полицаи Т. И. и полицаи С. Н., на които са снети писмени обяснения. Изложено е, че са снети и писмени обяснения от инспектор И. Г. инспектор К. С., в които се потвърждава, че патрула не е оказал съдействие на служителите от СДВР. В докладна записка по случая главен полицаи О. също отразява бездействието на полицаите от ОП 112. Прието е, че служителите от АП 112 не са изпълнили поставената им задача за осигуряване на поемни лица, с което не са оказали съдействие на служителите от СДВР в работата им по установяване и задържане на лице извършител на тежко криминално престъпление. Заповедта е връчена на оспорващия на 10.07.2012 г.

В процесния случай дисциплинарното производство е започнало въз основа на постъпила справка от старши инспектор М. вх. № 25538 от 22.06.2012 г. на 03 РУП при СДВР. Върху нея е поставена резолюция „за проверка, отношение, доклад - срок 10 дни.“ Поставена е и втора резолюция - нечетима в представения по делото екземпляр от справката. В справката е посочено от М., че във връзка с заведена преписка ЗМ 1584/12 по описана 03 РУП – СДВР на 20.06.2012 г. съвместно с инспектор К. С. – служител ИДПС при 03 РУП – СДВР, РП Й. Г. от 03 РУП - СДВР и О. О. от 02 сектор ОПКП – СДВР са посетили адрес [населено място],[жк], [жилищен адрес]0, където е адресно регистриран Д. П. П., един евентуалните извършители на грабеж. Чрез главен дежурен СДВР е поискано съдействие на АП с цел обезпечаване на адреса и оказване на съдействие. При пристигането пред посочения блок около 06:10 ч. ги очаквал АП от състава на 03 РУП - СДВР. М. казал на служителите от АП, че ще правят претърсване на адреса и тяхната задача е да осигурят поемни лица ако в жилището бъде установено лицето представляващо интерес. След като установили, че

в апартамента се намира Д. П., изпратил колегата си гл. полицаи О. О. да каже на служителите от АП да осигурят поемни лица. След около 15 мин. изчакване погледнал през прозореца на балкона и установил, че единият от служителите от АП се е подпрял от едната страна на служебния автомобил и чете вестник, а другият в същото време се е подпрял от другата страна на автомобила. След около още 10 минути слязъл до АП и ги попитал, намерили ли са поемни лица. Те му отговорили, че чакат някой да мине покрай тях и продължили своето бездействие. След като служителите от АП не им оказали никакво съдействие, започнали да звънят на вратите във входа, но на повечето от тях никой не им отворил, като единствено живущият в ап. б С. В. В. се съгласил да стане поемно лице на предстоящото претърсване. След известно време и след много уговорки успели да подсигурят и второ поемно лице от същия вход и пристъпили към претърсването. Около 7:15 ч. дошъл униформен служител, които заявил, че са се сменили с колегите от предната смяна. Посочените данни са отразени и в докладна записка рег. № 29591 от 25.06.2012 г. по описа на СДВР дадена от гл. полицаи О. О..

Представена е докладна записка от 22.06.2012 г. дадена от ИДПС К. С. до началника на 03 РУП – СДВР. В нея се посочва, че на 20.05.2012 г., съвместно със ст. инспектор Св. М., гл. полицаи О. О. и РП Й. Г. е извършено претърсване на адрес [населено място],[жк], [жилищен адрес]0, където е адресно регистриран Д. П., във връзка с заведена преписка ЗМ 1584/12 по описана 03 РУП – СДВР. Посочено е, че служителите са пристигнали на адреса около 06.15 ч., където се срещнали с АП 112 при 03 РУП, изпратени за съдействие по искане на колегите от СДВР. Ст. инспектор М. обяснил на служителите какво ще се прави на адреса и какво съдействие иска. Униформените служители останали на място пред адреса. Останалите от групата се качили на адреса, като установили, че лицето Д. П. е там. В останалата част от докладната записка не се установяват релевантни за спора факти, доколкото служителката посочва, че след влизането ѝ в жилището не го е напускала и не е била пряк свидетел на действията на АП, а дадените от нея сведения отразяват чутото от колегите ѝ – О. и М.. Служителката е посочила, че адреса не е напускал и РП Й. Г.. За извършеното процесуално-следствено действие трудно се осигурили поемни лица. От докладна записка дадена от И. Г. на 22.06.2012 г. до началника на сектор „ОП“ при 03 РУП – СДВР също не се установяват релевантни за спора факти, тъй като лицето не е било пряк свидетел на действията на АП, а е отразило в докладната записка чутото от колегите си от СДВР.

По делото е представена докладна записка от оспорващия - Т. В. И. до началника на 03 РУП – СДВР относно: "оказано съдействие на колеги от СДВР". В нея същият е посочил, че на 20.06.2012 г. е бил назначен като АП 112 за смяна от 19.00 ч. до 07.00 ч. с колегата си С. Н.. Около 06.30 ч. били изплатени от ОДЧ на адрес в[жк], [жилищен адрес]0 за съдействие на колеги от СДВР. Отивайки на място колегите се качили на адреса. Помолили ги да намерят поемни лица. Той разговарял през прозореца с жена от 1 ет., която му обяснила, че не желае да стани поемно лице. Обиколил апартаментите на 1, 2 и 3 етаж, но никой не отворил. След това застанал до автомобила и чакал да мине случаен гражданин за да го помоли да стане поемно лице. Колегата му стоял до автомобила и на тавана пишел документите за приключване на смяната. От 4 ет. слязъл колега и от прозореца се показал друг, който го попитал има ли още едно лице. Той му отговорил, че чакат да мине някой и ще го качат.

Представена е и докладна записка от С. Т. Н. от 22.06.2012 г. до началника на 03 РУП

– СДВР. В нея е посочено, че на 20.06.2012 г. бил назначен като АП 112 за смяна от 19.00 ч. до 07.00 ч. в състав с т. И.. Около 06.30 ч. били изпратени от ОДЧ в[жк], [жилищен адрес]0 за съдействие на колеги от СДВР. Отивайки на място колегите се качили на адреса. Помолили ги да намерят поемни лица. Колегата му разговарял с жена от 1 етаж, а той – с мъж от 2 етаж, който слязъл да отвори вратата. Мъжът заедно с негов колега от СДВР се качил на адреса, а той и колегата му останали пред входа. Той започнал да оформя служебните документи за приключване на дежурството. През това време на мястото дошли колеги от дневната смяна и ги сменили.

Изготвена е справка рег. № 26664 от 26.06.2012 г. „за“ началник на 03 РУП – СДВР – Пл. В. относно извършена проверка по повод получена справка с вх. № 25538/12 по описа на 03 РУП – СДВР. В нея са приети за установени обстоятелствата посочени в справката дадена от старши инспектор М.. Посочено е, че са снети писмени обяснения от служителите, в които същите заявяват, че са търсили поемни лица, но не са могли да намерят. Прието е, че може да се направи извод, че служителите от група „ООР“ при 03 РУП - СДВР назначени в състава АЛ 112 в смяна 19.00ч - 07.00ч. на 19.06.2012 г. не са изпълнили поставената им задача за осигуряване на поемни лица, с което не са оказали съдействие на служителите от СДВР в работата им по установяване и задържане на лице извършител на тежко криминално престъпление, с което са нарушили чл. 227, ал. 1, т. 11 от ППЗМВР. Направено е предложение на полицаи Т. В. И. и на полицаи С. Т. Н. - полицаи в група „ООР“ при 03 РУП-СДВР да се наложи дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от 6 (шест) месеца, съгласно чл.227, ал. 1, т.11 във връзка с чл.226, ал. 1, т.3 от ЗМВР. И. е запознат със справката на 02.07.2012 г. На същата дата от него е депозирано възражение до началника на 03 РУП – СДВР, в което служителят е посочил, че не е съгласен с изложените в справката факти и обстоятелства. По случая не са му искани писмени обяснения във връзка със служебна проверка или административно производство по налагане на наказание.

По делото, като доказателство е приета и кадрова справка на полицаи Т. В. И.. Приет е и наряден дневник на АП 112 при 03 РУП – СДВР за периода 25.04.2012 г. – 20.06.2012 г., от който се установява, че Т. В. И. и С. Т. Н. са били на смяна от 19.00 ч. на 19.06.2012 г. до 07.00 ч. на 20.06.2012 г. В 06.05 ч. служителите са били изплатени от ОДЧ в „Западен парк“, бл. 3 за съдействие на колеги от СДВР.

Представена е служебна бележка издадена от началник човешки ресурси в 03 РУП – СДВР, в уверение на това, че издателят на оспорената заповед - главен инспектор П. М. Й. е държавен служител в МВР, началник сектор „Охранителна полиция“ при 03 РУП – СДВР от 21.12.2009 г. и продължава да служи на същата длъжност.

В хода на съдебното производство, по искане на оспорващия са разпитани като свидетели К. Н. С. и С. Т. Н..

В показанията си свидетелят К. Н. С. заявява, че няма преки впечатления за действията извършени от АП във връзка с осигуряването на поемни лица, защото не е напускала жилището. Свидетелката заявява, че по принцип е трудно осигуряването на поемни лица, а времето за което могат да се осигурят е много относително. При влизането си във входа не е обърнала внимание дали има хора, които да се ангажират като поемни лица. Групата е пристигнала на адреса около 06,00 ч., и го е напуснала около 09,00 ч. В този период не е видяла някой от АП да влиза в жилището с поемни лица.

В показанията си свидетеля С. Т. Н., колега на оспорващия, наказан с дисциплинарно

наказание за същия случай, обжалвано от него пред АССГ, посочва, че отишли с колегата си на адреса към 06.10 ч. Това им било разпредено от дежурния на 03 РУП – той им дал адреса и казал да отидат за съдействие. На място оперативните им казали да изчакат пред входа. След малко, един от тях слязъл и ги помолил да намерят поемни лица. Колегата му Т. И. се качил по етажите и започнал да звъни по вратите. И. му казал, че от втория етаж е намерил човек, който се е съгласил да стане поемно лице. Това го казал и на оперативния който бил слязъл при тях. От пристигането им до намирането на поемно лице минали около 10 – 15 минути. Оперативния качил лицето в апартамента. Предвид мястото на което са били и ранния час, по улиците и наоколо нямало движение на хора. Свидетелят посочва, че ангажирането на поемни лица става трудно. Хората не се наемат да бъдат поемни лица, защото се страхуват, че после ще ги разхождат по съдилищата. Съдът, като прецени показанията на свидетеля съгласно нормата на чл. 172 от ГПК вр. с чл. 144 от ГПК, с оглед на всички други данни по делото, като се има предвид възможната им заинтересованост не ги кредитира в частта, в която свидетелят посочва, че колегата му И. му е казал, че е намерил човек от втория етаж, който се е съгласил да стане поемно лице. В тази си част показанията противоречат на изложеното от оспорващия в дадената от него докладна записка от 22.06.2012 г., в която И. е посочил, че е „обиколил апартаментите на 1, 2 и 3 етаж, но никой не му е отворил“. В останалата им част съдът възприема показанията на свидетеля, доколкото същите не противоречат на останалите събрани по делото доказателства.

При така установеното от фактическа страна, Административен съд София – град, Първо отделение, 42 – ри състав направи следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата, предмет на настоящото производство е подадена в предвидения в чл. 149, ал. 1 АПК преклузивен срок, от надлежна страна, имаща право и интерес от оспорването и същата, като процесуално допустима следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

По основателността на жалбата:

Оспорването по жалбата е основателно.

При извършената на основание чл. 168 АПК служебна проверка, досежно законосъобразността на оспорената заповед на основанията, посочени в чл. 146 АПК, съдът намира, че заповедта е издадена от компетентен орган – началник на сектор „ОП“ при 03 РУП, съобразно правомощията му по чл. 228, т. 4 от ЗМВР, предвид вида на наказанието – “порицание” по чл. 226, ал. 1, т. 3 от същия закон. Заповедта е издадена в срока по чл. 225 от ЗМВР. При издаването ѝ обаче, административният орган е допуснал нарушения на административнопроизводствените правила.

Съгласно чл. 238а ППЗМВР, при наличие на данни за извършено дисциплинарно нарушение, за което се налага дисциплинарно наказание „порицание“ не е задължително издаването на заповед за образуване на производството. В такива случаи се счита, че дисциплинарното производство е започнало с първото действие по установяване на нарушението. По силата на чл. 229, ал. 1 от ЗМВР, дисциплинарно-наказващият орган е длъжен преди налагане на дисциплинарното наказание да изслуша държавния служител или да приеме писмените му обяснения. Съгласно ал. 4 на чл. 237 от ППЗМВР, изслушването не е задължително, ако служителят извършил нарушението е дал писмени обяснения.

Макар в ЗМВР и ППЗМВР да няма подробно разписана процедура,

която да се следва при предприемане на по – леките дисциплинарни наказания, служителят, извършил по-леко дисциплинарно нарушение, водещо до налагане на дисциплинарно наказание по чл. 226, ал. 1 т. 1 - т. 5 от ЗМВР следва също да е уведомен, както за обстоятелството че срещу него започва дисциплинарна проверка така и за това, че даваните от него обяснения са именно във връзка с конкретен повод, по който е образувана проверката. Уведомяването е необходимо и за да може служителят пълноценно да реализира правото си на защита. В случая липсват данни наказанието служител да е бил уведомен за започналото спрямо него дисциплинарно производство. Липсват и данни, че от оспорващия са били искани писмени обяснения от дисциплинарно-наказващия орган за конкретните нарушения, които му се вменяват. Представена е единствено дадена от него докладна записка от 22.06.2012 г. до началника на ОЗ РУП – СДВР, но не става ясно от кого е поискана и в каква връзка е дадена тя. Това представлява по своето същество нарушение на императивна правна норма - чл. 229, ал. 1 от ЗМВР, което е съществено, тъй като е довело до нарушаване на правото на защита на служителя и е самостоятелно основание за отмяна на административния акт.

Съгласно чл. 246, ал. 1 от ППЗМВР, дисциплинарното наказание се налага с писмена заповед, в която задължително се посочват: извършителят; мястото, времето и обстоятелствата, при които е извършено нарушението; разпоредбите, които са нарушени, доказателствата, въз основа на които то е установено; правното основание и наказанието, което се налага; срокът на наказанието; пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва заповедта.

В случая в заповедта погрешно е посочена датата на твърдяното нарушение, тъй като видно от доказателствата, събрани в административното и съдебното производство, процесната дата е 20.06.2012 г., а не 02.06.2012 г. Липсват каквито и да било данни и доказателства, за извършено на 02.06.2012 г. от служителя деяние, което да съставлява основание за ангажиране на дисциплинарната му отговорност. Не е изпълнено изискването да бъдат посочени обстоятелствата, при които е извършено нарушението и разпоредбите, които са нарушени. В заповедта е отразено, че Т. И. не е изпълнил поставената му задача за осигуряване на поемни лица в рамките на 15 минути, с което не е оказал съдействие на служителите от СДВР в работата им по установяване и задържане на лице извършител на тежко криминално престъпление. Посоченото е квалифицирано от наказващия орган като дисциплинарно нарушение по чл. 224, ал. 2, т. 2 от ЗМВР (неизпълнение на служебните задължения) във вр. с чл. 227, ал. 1, т. 11 от ППЗМВР „неизпълнение на служебни задължения или на заповеди“. В заповедта обаче липсва подвеждане на твърдяното нарушение под конкретно неспазено правило за поведение. Не е посочено кое конкретно свое служебно задължение не е изпълнил И.. Липсва посочено нормативно предписание, което да го задължава да процедира в случая по точно определен начин, спазвайки определени служебни задължения и да му предписва поведение, което да не е спазил. От изложената в заповедта фактическата обстановка не става ясно кои полицейски служители са участвали в специализираната полицейска акция, какви са отношенията между служителите от сектор 02 при

СДВР и АП 112 при 03 РУП на конкретната дата, респективно кой какви задължения е имал и налице ли била йерархичната подчиненост между тях, съответно – длъжен ли е бил оспорващия да се подчини на даденото от гл. полицаи О. О. разпореждане и да осигури поемни лица..

Съгласно чл. 237, ал. 1 от ППЗМВР в тежест на органа, компетентен да наложи дисциплинарното наказание е да установи извършването на вмененото нарушение. Дисциплинарната отговорност е вид субективна отговорност, която следва да се реализира само при доказано дисциплинарно нарушение. В процесния случай, от събраните по делото доказателства, не се установяват действия и бездействия от страна на оспорващия, които да бъдат квалифицирани като нарушения на служебната дисциплина. Както се посочи, отговорността на служителя е ангажирана за неосигуряването на поемни лица за времето от 15 минути в периода след 06.10 ч. – 06.15 ч. От показанията на разпитаните по делото свидетели се установява, че осигуряването на поемни лица става трудно и отнема известно време, особено когато се извършва в ранен час на денонощието, какъвто е процесният случай, както и че няма нормативно определен период от време за осигуряване на поемни лица. Липсват данни, че за посочения период от 15 минути, от уведомяването му, че следва да осигури такива, до разговора му със старши инспектор М. оспорващия е бездействал. Изложеното от него в докладната записка от 22.06.2012 г., че е разговарял с жена от 1 етаж на блока и е обиколил апартаментите от 1 до 3 етаж не се опровергава от останалите събрани по делото доказателства. Наред с това, видно от отразеното в заповедта в нея невярно са интерпретирани фактите и обстоятелствата от значение за издаване на оспорения акт. От събраните в хода на дисциплинарното производство докладни записки от инспектор Й. Г. и инспектор К. С. не се потвърждава, че АП не е оказал съдействие на служителите от СДВР, тъй като видно от отразеното в докладните записки посочените служители не са били свидетели на действията на АП. В заповедта не са обсъдени и дадените от оспорващия и колегата му С. Н. докладни записки. По този начин дисциплинарно-наказващият орган е нарушил принципа на истинност и принципа на служебното начало, закрепени в чл. 7 и чл. 9, ал. 2 и ал. 4 от АПК, като не е установил безпристрастно фактите и обстоятелствата от значение за случая, не е извършил обективна преценка на събраните доказателства и формално е приложил материалния закон.

Наред с това съдът намира, че обжалваната заповед е издадена и в нарушение на чл. 229, ал. 2 от ЗМВР. Съгласно цитираната разпоредба при налагане на дисциплинарното наказание дисциплинарно-наказващият орган следва да се съобрази с тежестта на нарушението и настъпилите от него последици, обстоятелствата, при които е извършено, формата на вината и цялостното поведение на държавния служител по време на службата. В процесния случай, така установеното задължение не е било изпълнено от дисциплинарнонаказващия орган, който, без да се мотивира с посочената преценка, е определил третото по тежест дисциплинарно наказание – „порицание”.

Поради всичко изложено, настоящият съдебен състав приема, че предпоставките, предвидени в закона, за налагане на дисциплинарно

наказание не са осъществени и следователно не са налице основания за упражняване дисциплинарната власт на административния орган. Процесната заповед следва да бъде отменена като издадена в нарушение на закона и при съществено нарушение на административнопроизводствените правила - отменителни основания по чл. 146, т. 3 и т. 4 от АПК.

При този изход на спора заявеното от оспорващия искане за присъждане на разноски се явява основателно. В хода на съдебното производство не са представени доказателства за платено адвокатско възнаграждение на процесуалния представител на И., от което се налага изводът, че направените разноски от негова страна се свеждат до платената държавна такса в размер на 10, 00 лв. и заплатен депозит за призоваването на свидетел в размер на 40, 00 лв., или общо – 50, 00 лв. направени съдебни разноски.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2, предл. 2 АПК, Административен съд – София град, Първо отделение, 42 - ри състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Т. В. И. заповед рег. № 324 от 09.07.2012 г. издадена от началник сектор „Охранителна полиция“ към 03 Районно управление „Полиция“ при Столична дирекция на вътрешните работи, с която основание чл. 224, ал. 2, т. 2 и чл. 226, ал. 1, т. 3 ЗМВР, във връзка с чл. 227, ал. 1, т. 11 от ППЗМВР на оспорващия е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от шест месеца, считано от датата на връчване на заповедта.

ОСЪЖДА Началник сектор „Охранителна полиция“ към 03 Районно управление „Полиция“ при Столична дирекция на вътрешните работи да възстанови от бюджета на Столична дирекция на вътрешните работи на Т. В. И., ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място],[жк], [жилищен адрес] вх. „Г“, ет. 3, ап. 76, сума в размер на 50, 00 лв. (петдесет лева), представляваща направени от него разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му и получаването на препис от съдебния акт.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: